

датира се (у традиционалној историји) у XI в.! [274]. Средњовековна историја Индије зјапи хронолошким празнинама столетних димензија, запетљана је и хаотична [274]. "Равнодушност брамина према свему реалном у прошлости и садашњости... избрисала је из памћења људи историју Индије... ми смо принуђени да се ослањамо на наводе грчких географа, арапских путописаца... Не постоји ни један индијски извор који би се по вредности могао упоредити с подацима иностранца" [274, стр. 180]. "Имена појединих царева урођена су у пријатни (? - А.Ф.) полумрак легенде. Не располажемо ничим што би лићило на дворске летописе" [274, стр. 192]. Познати индијски еп "Махабхарата" (датиран, наравно, много пре н.е.) хронолошки је постао познат после "старогрчког епа", тј. испливао је на површину тек у Ренесанси. Већ одавно је примећено мноштво паралела између "Махабхарате" и Хомерових поема [125]. Постоји, наравно, и теорија која објашњава ту чињеницу: "Индуси су препричали Хомера" [273, стр. 13]. То поставља датирање "Махабхарате" у зависност од датирања Хомерових поема. Бог "Кришна" је директно поменут у Библији [125, т. 4, стр. 17]. Према индијским изворима "Кришна" се практично идентификује с "Христосом" [125, т. 4].